

Minnen från apotekstiden.

Sover ni dåligt? Jag gör det en del nätter. Då kommer en massa tankar och minnen farande, eller hur?

En natt eller tidig morgon kom jag att tänka på apoteket. Ja, Ronnebys apotek, eftersom jag går dit lite oftare nu när jag äter mer medicin. Jag tycker att det ser så tråkigt ut att jobba där. Alla tablettburkar och förpackningar i långa lådor och så dessa datorer. Är jag på ett apotek eller Här luktar inte av mediciner och droger, salvor o. dyl. . Nej, det var bättre förr. Ja, så kom mina minnen från apoteket Tre Kronor i K-a. On ni orkar lyssna, ska jag berätta lite.

Inte trodde jag när jag slutade 2-årig handelsskola att jag skulle hamna på apotek. Jag hade fått plats i Hjelmans leksaksaffär i K-a men inte hunnit börja där, när damen från AF ringde och tyckte att frk. Wessman skulle söka till Tre Kronor, där det var en tjänst ledig. Jag gick dit på darrande ben och bad att få tala med apot. Cerne. Jag blev visad till hans kontor och har ingen aning om vad som sades, men jag fick platsen och började 1 okt. 1950.

På min första arbetsdag visades jag runt och fick hälsa på personalen. Det var fru Johansson, fru Lindell (som senare blev mina svägerskor), och det var frk. si och fru och frk. så och apotekare Osv. Inte gick man runt och sa "hej" inte, och inga förnamn. Ja ni vet hur det var. Efter det förpassades jag tillsammans med städerskan ner i källaren. Där fanns ett s.k. diskrum, som var mörkt och saknade fönster. Där sköttes all disk av tomflaskor och större kärl. På den tiden fick kunden lämna tillbaka sin medicinflaska, ganska kladdig ofta av hostmedicin o. dyl. Där i källaren fick jag hjälpa till, som jag tyckte, hela dagen. När jag kom hem på kvällen var jag ledsen och sa till mamma att det kändes tråkigt och skulle det bli så här i fortsättningen? (jag var 16 år) **Men mamma tröstade mig o sa att så är det i början. Man måste lära sig från grunden. Det blir säkert bra sedan. Och det blev det.**

I den s.k. tinkturkammaren satt vi och gjorde inläggningar som det kallades, dvs mediciner som såldes ofta t.ex. hostmediciner, Hjärnes test.droppar, Thillmans droppar och allt vad de hette. Jag tror att det första jag fick göra var att lägga in magnecyltabletter.. Ganska ofarligt. Tabletterna östes över från ett större kärl till en rostfri skål. Med hjälp av en sked räknades tabletterna och stoppades i papperspåsar med blått tryck, som sedan veks på ett särskilt sätt. Tänk vilket framsteg, när man kom på att det gick att väga tabletterna. Det gick väl lite snabbare fast kunden fick kanske en tablett för lite eller för mycket ibland.

Så småningom fick jag lära mig att rulla piller, göra stolpiller, blanda salvor och göra dekokter. Att första gången gå disk som vi sa, dvs expediera, var spännande. Jag tyckte om kundkontakten. Sen gällde det att kunna tyda recept och läkarnas handstil. Man lärde sig så småningom

Kommer ni ihåg hur en medicinflaska skulle vara försluten för länge sedan? Ingen skruvkork (sensation när den kom) utan en vanlig kork och en s.k- tinkturhatt, sedan en apoteksknop och en loppa (sigill) ovanpå alltihop. Vilka flaskor, så fina!! Röd etikett för utvärtes bruk; vit för invärtes. Förresten, etikett fick man inte säga, det hette signatur. Förtryckta ibland, annars fick vi skriva på maskin. Det fanns en vind, där signaturer förvarades och bomull, gasbindor o.dyl. plus en drogvind för torkade växter. Labbet, där en del mediciner gjordes fanns ute på gården. Dit ut gick vi förresten på lördagarna för att väga oss. Hjälp så många kilo sen!!!

Efter ett par år fick vi ny chef, den gamle gick i pension. Vår nye chef var inte van vid våra militärer så om någon med uniform kom in så var chefen alltid noga med att han skulle bli expedierad utan dröjsmål. Han trodde att alla med galoner på ärmarna var officerare. Men han var en snäll och omtänksam chef. Vi kallade honom för far. Till jul fick alla vuxna dvs. de gifta och de över 20 år en flaska apoteksglögg, men inte jag. Jag var för ung. Han hade istället valt ut och köpt ett läppstift till mig. Bättre än glögg. Men även jag fick glögg, när jag hade gift mig och ansågs vuxen.

Arbetet var omväxlande. Förutom det jag redan har berättat fick man sköta uppackning av varor, skickningarna, som vi sa, dvs. medicinlådorna, som skickades med buss till landet. Vi hade springschas, som hämtade stora kartonger med medicin på järnvägen Och körde medicinlådorna till bussarna. På lördagarna köpte han bakelser till oss på Lennarts konditori.

På tal om lördagar så hade vi öppet till kl, 18 och var tredje månad hade vi nattöppet och söndagsöppet. Då tjänstgjorde ett tekniskt biträde till 19.30. Resten av kvällens och nattens apoteksservice sköttes av en farmaceut eller en apotekare, som då fick sova över i nattvaktssrummet. Det här var några minnen från mina ca 8 år på apoteket och det var roligt att få berätta om hur det var.